



עת"א 19688/12/20 - איתמר חנונה, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 19688-12-20 חנונה (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כבוד הנשיא רון שפירא

העותר

איתמר חנונה,

ע"י ב"כ עו"ד רומן קלוגרמן (סניגוריה ציבורית)

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר

2. מדינת ישראל

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר שהגיש העותר נגד ההחלטה להגבלת שיחות טלפון, זאת לאור החזקתו באגף למניעת פשיעה באמצעות הטלפון.

העותר מרצה מאסר של שנתיים, עשרה חודשים וארבעים ימים, החל מיום 02.12.19, לאחר שהורשע בביצוע עבירות מרמה - הונאה בכרטיס חיוב, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, גניבת כרטיס חיוב, התחזות לאחר במטרה להונות, סיוע לעבירה של הונאה בכרטיס חיוב וסיוע לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. ריצה מספר מאסרים קודמים. מסווג לקטגוריה א', מוגדר טעון הגנה רמה ב', מוגבל טל"צ, פרופיל אלמ"ב (בבחינה).

לטענת העותר, לא היה מקום להגביל את שיחותיו הטלפוניות למשך תקופה כה ארוכה. נטען כי יש לאפשר לו לקיים קשר טלפוני עם זוגתו ולהגדיל את תדירות משך השיחות עם אמו. נטען כי הגבלת השימוש בטלפון הוטלה על העותר כבר ביום 06.02.20 והוארכה מדי חודש עד לאוקטובר 2020 אז הועבר לאגף המיוחד. נטען כי הכללים בנוגע להפעלת האגף המיוחד אינם מפורסמים ולכן לא ניתן להתייחס אליהם באופן מפורש. כן נטען כי טפסי מניעת הזכויות בעניינו של העותר נחתמו בידי סגן מפקד בית סוהר דמון, למרות שהגורם המוסמך לשלול את זכותו של העותר לשימוש בטלפון מעבר לתקופה של שישה חודשים הוא מפקד המחוז. עוד נטען כי הפגיעה בזכויות העותר נעשתה באופן העולה על המידה הראויה או הנדרשת לצורך שמירה על ביטחון הציבור או מניעת ביצוע עבירות מרמה מבין כותלי בית הסוהר. נטען כי בידי המשיב אמצעים טכנולוגיים מספיקים כדי למנוע את החשש לביצוע עבירות או שימוש לרעה במערכת הטלפוניה של שב"ס וזאת מקום בו בכל שיחה המבוצעת על ידי העותר קיימת הודעה מתפרצת מיד בתחילת השיחה ולאחר פרקי זמן קבועים נוספים כי עסקינן בשיחה המבוצעת משירות בתי הסוהר. נטען כי לא ברור האם הידיעות המודיעיניות מתייחסות למאסר אותו מרצה העותר כעת או שהתקבלו ממאסרים קודמים. נטען גם כי לא בוצעו סנקציות משפטיות למרות קיומם של המידעים.



המשיב טוען כי העותר היה מנוע טלפונים למעט עם עורכי דינו החל מחודש 02/20 ועד לחודש 10/20, אז הותר לו ליצור קשר טלפוני עם אמו בתנאים שנקבעו. לכן כעת הוא לא מנוע אלא מוגבל קשר טלפוני. נטען כי בקשתו למתן קשר טלפוני עם זוגתו נדחתה על ידי הגורם המוסמך נוכח התנגדות גורמי המודיעין. נטען כי בתאריך 22.12.20 החליט הגורם המוסמך, סגן מפקד מחוז צפון, על הארכת תקופת החזקתו של העותר באגף למניעת פשיעה באמצעות הטלפון והמשך הגבלת הקשר הטלפוני של העותר, למעט עם עורכי דינו ועם אמו (7 דקות שיחה בתדירות של פעמיים בשבוע) במספרי הטלפון שאושרו. ההחלטה הינה למשך 6 חודשים החל מיום 06.01.21 ועד ליום 05.07.21. במהלך תקופה זו תיערך בחינה מודיעינית בעניין הגבלת הקשר הטלפוני. לטענת המשיב מי שקיבל את ההחלטות היה מפקד המחוז או סגנו בהתאם לפקודה. מאז שהעותר נכנס לאגף מניעת פשיעה, כללי האגף חלו עליו. נטען כי מעמדת גורמי המודיעין עולה כי בעניינו של העותר הצטבר חמ"ן רב ורציף בדבר ביצוע עבירות מרמה והונאה באמצעות הטלפון הציבורי באגף, חלקו באמצעות אחרים. נטען כי העותר לא חדל ממעשיו גם כאשר ניתנה לו ההזדמנות והוא הועבר למסגרת טיפולית בכלא חרמון. נטען כי בשל המסוכנות הנשקפת מהעותר כפי שעולה מהחמ"ן שנצבר לחובתו, ולשם שמירה על שלום הציבור מפניו, הושתו עליו מגבלות בקשר הטלפוני. בקשת העותר לשיחות עם אמו אושרה מטעמים הומניים בכפוף למגבלות. נטען כי הגבלת משך זמני השיחות לשבע דקות נעוצה בחשש המבוסס כי מעבר לזמן מוקצב זה הלה ישוב וינצל את ההקלה לצורך ביצוע עבירות מרמה תוך שימוש וניצול לרעה של ההיתר ליצור קשר טלפוני עם אמו. נטען כי ההגבלות משקפות איזון ראוי בין מתן האפשרות ליצירת קשר עם אמו בצד יצירת מנגנון המפחית סיכון לביצוע עבירות באמצעות הטלפון. עוד מובהר כי קשר טלפוני לאסיר אינו משום זכות מוקנית אלא מהווה טובת הנאה הניתנת לשלילה במקרים בהם תפקודו שלילי וניתנת למניעה בהתקיים מידע מודיעיני המצדיק זאת. אופן מתן השיחה, אישור היעד לשיחה ומשך השיחה נקבעים על ידי המשיב ונתונים לשיקול דעתו כחלק מתפקידו ואחריותו לשמירה על האינטרס הציבורי בכל הנוגע לאסירים ועצורים המצויים במשמורתו, כמו גם הבטחת הסדר והמשמעת בבית הסוהר. נטען כי המגבלות הוטלו בהתבסס על מכלול התשתית הראייתית שהונחה בפני מקבל ההחלטה. כן נטען כי בהתאם לכללי האגף, העותר רשאי להגיש בקשה להוספת/שינוי נמענים לאחר 60 יום מיום מתן ההחלטה האחרונה. נטען כי מדובר בהחלטה סבירה שאין להתערב בה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ועיינתי במסמכים שהוגשו לעיוני הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין המגבלות שהוטלו על שיחות הטלפון של העותר, שכן לא נפל בה פגם המצדיק התערבות.

על פי המידע שהוצג על ידי המשיב, כנגד העותר חמ"ן שלילי רב ביותר שעניינו שימוש בטלפון הציבורי לביצוע עבירות מרמה. לאור זאת ולאור המסוכנות לשלום הציבור וממונו ניתנה החלטת המשיב לפיה מטעמים הומאניים הוא יכול להתקשר לאמו לזמן קצוב פעמיים בשבוע, וזאת על מנת שלא ינצל לרעה את טובת ההנאה שניתנה לו. כן רשאי הוא להתקשר לעורכי דינו כפי שפורט. יצוין כי הקשר הטלפוני לאסיר מהווה טובת הנאה וניתן לשלול אותו אם תפקודו שלילי או שהוא מפר הוראות הפקודות או הכללים. ניתן אף למנוע לחלוטין קשר טלפוני מאסיר לאור מידע ביטחוני ומודיעיני.

כאמור, כנגד העותר קיים מידע מודיעיני לגבי ביצוע עבירות מרמה באמצעות הטלפון הציבורי. על כן, ניתן לקבוע כי לא נפל פגם בהחלטת המשיב ואין מקום להתערב בהחלטתו. ההחלטה ניתנה במסגרת תפקידו של המשיב ואחריותו להגנה על שלום הציבור מפני אסירים ושמירה על האינטרס הציבורי והסדר, במטרה לאזן בין הצרכים ההומאניים של העותר



ובין שלום הציבור ושמירה על ממונו ולאור החשש כי העותר ינצל את שיחות הטלפון כדי לבצע עבירות מרמה. מן המידע עולה גם חשש כי אם תינתן לעותר האפשרות לקיים שיחות טלפון עם בת זוגו, הוא ינצל זאת לרעה. על כן, כאמור, לא ניתן לקבוע כי נפל פגם בהחלטת המשיב.

כפי שצוין בהחלטה שניתנה במסגרת עת"א 34633-10-20, שנדונה על ידי בימ"ש זה בעניינו של אסיר אחר, חלק מהדין היה יכול להיחסך ולהיות ממוקד יותר לו היה בידי הסנגור המידע המלא על אותו פיילוט, הליך ניסיוני, שמתבצע בשב"ס בכל הנוגע להסדרת הקשר הטלפוני של אסירים החשודים בשימוש לרעה בתקשורת טלפונית. כפי שצוין גם שם, יש מקום שיופץ נוהל מסודר. כפי שטוען המשיב, הגורמים האמונים על כך שוקדים בנושא זה, אך קיימות סיבות לעיכוב.

בכל מקרה, בענייננו, כאמור, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטת המשיב. ההגבלות שהוטלו על העותר משקפות איזון ראוי בין מתן האפשרות ליצירת קשר עם אמו, בצד יצירת מנגנון המפחית סיכון לביצוע עבירות באמצעות הטלפון. כל זאת על בסיס מידעים רבים מהם עולה כי העותר מסכן את שלום הציבור ועלול לפגוע בגורמים שונים בדרך של ביצוע עבירות באמצעות טלפון אם לא יצומצמו האפשרויות שלו ליצור קשר עם גורמי חוץ, במשרין או באמצעות אחרים, ואם לא יופעלו מנגנונים טכניים המשבשים את האפשרות לבצע עבירה באמצעות הטלפון. לא מצאתי כי בעניינו של העותר ניתנה החלטה בלתי סבירה או שניתנה החלטה של על ידי הגורם המוסמך.

אשר על כן, לאור המפורט לעיל, לא מצאתי מקום להיעתר לעתירה והעתירה נדחית מאחר שלא נפל בהחלטה פגם המצדיק התערבות. כפי שהצהיר המשיב, העותר יוכל לשוב ולפנות בעניין זה בחלוף הזמן הקבוע בנהלים מההחלטה הקודמת בעניינו.

המזכירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותר באמצעות שב"ס.

ניתן היום, י"ט שבט תשפ"א, 01 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא